

DELEGTURA UOKIK W KATOWICACH

Katowice, dnia 16.03.2009r.

RKT-430-02/08/MK

Decyzja nr RKT-05/2009

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmian. Dz.U. Nr 99, poz. 660, Dz.U. Nr 171, poz. 1206, Dz.U. z 2008r. Nr 157, poz. 976) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia na Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Gliwicach, kary pieniężnej,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **nakłada się** na Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Gliwicach karę pieniężną w wysokości 35.424 złotych (słownie: trzydzieści pięć tysięcy czterysta dwadzieścia cztery złote), stanowiącej równowartość 30 euro za każdy dzień zwłoki trwającej od dnia 08.01.2007r. do dnia 18.10.2007r. tj. za okres 283 dni w wykonaniu wydanej na podstawie art. 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.) decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RKT-72/2006 z dnia 20.10.2006r.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **obciąża się** Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Gliwicach kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu zwłoki w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RKT-72/2006 z dnia 20.10.2006r. oraz **zobowiązuje się** tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie 40 zł (słownie: czterdzieści złotych).

Uzasadnienie

W dniu 20.10.2006r. w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej organem antymonopolowym), po przeprowadzeniu postępowania wszczętego na wniosek Spółdzielni Mieszkaniowej „Aleja Majowa” w Gliwicach przeciwko Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Gliwicach (zwane dalej: PWiK Sp. z o.o.) została wydana decyzja nr RKT-72/2006, w której w punkcie I.1. na podstawie art. 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, uznano za praktykę ograniczającą konkurencję, nadużywanie przez tego przedsiębiorcę pozycji dominującej na lokalnym rynku dostawy wody na obszarze Gminy Gliwice, polegające na stosowaniu nieuczciwych cen za dostawę wody poprzez pobieranie od wszystkich odbiorców opłat w tej samej wysokości, bez różnicowania na poszczególne taryfowe grupy odbiorców, co stanowi naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 1 tej ustawy, i nakazano zaniechania jej stosowania.

Ponadto w punkcie I.3 tej decyzji, organ antymonopolowy, na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nałożył na tego przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 34.000 PLN (słownie: trzydzieści cztery tysiące złotych) płatną do budżetu państwa, z tytułu naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 w/w ustawy, w zakresie opisanym w punkcie I.1. sentencji tej decyzji.

PWiK Sp. z o.o. otrzymało decyzję w dniu 24.10.2006r. i w terminie dwóch tygodni od dnia jej otrzymania nie złożyło odwołania do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Wobec powyższego decyzja nr RKT-72/2006 stała się z dniem 08.11.2006r. prawomocna, a PWiK Sp. z o.o. powinien przystąpić do jej wykonywania.

W celu ustalenia czy PWiK Sp. z o.o. w Gliwicach wykonuje ww. decyzję, organ antymonopolowy przeprowadził postępowanie wyjaśniające.

Z zebranych w toku postępowania wyjaśniającego informacji i dokumentów wynikało, iż PWiK Sp. z o.o. po otrzymaniu decyzji nr RKT-72/2006 pomimo jej uprawomocnienia się nie zmienił sposobu ustalania opłat za dostawę wody i nadal stosował tą samą opłatę za dostawę wody dla wszystkich odbiorców. Powyższe uzasadniało twierdzenie, iż praktyka, której organ antymonopolowy nakazał w punkcie I.1 decyzji nr RKT-72/2006 zaniechanie stosowania, trwała nadal co oznacza, iż PWiK Sp. z o.o. nie wykonywał tego punktu decyzji.

Dlatego też organ antymonopolowy w dniu 20.03.2008r. wszczął postępowanie w sprawie nałożenia na PWiK Sp. z o.o. w Gliwicach na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, kary pieniężnej za niewykonanie decyzji nr RKT-72/2006.

Organ antymonopolowy ustalił co następuje

W toku postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek Spółdzielni Mieszkaniowej „Aleja Majowa” w Gliwicach przeciwko PWiK Sp. z o.o., zakończonego decyzją nr RKT-72/2006, organ antymonopolowy ustalił, iż przedsiębiorca ten pobiera od wszystkich odbiorców opłaty za dostawę wody w tej samej wysokości, bez różnicowania na poszczególne taryfowe grupy odbiorców. Zachowanie takie organ antymonopolowy uznał za nadużywanie pozycji dominującej na lokalnym rynku dostawy wody na obszarze Gminy Gliwice polegające na stosowaniu nieuczciwych cen za dostawę wody poprzez pobieranie od wszystkich odbiorców opłat w tej samej wysokości, bez różnicowania na poszczególne taryfowe grupy odbiorców, co stanowiło praktykę ograniczającą konkurencję o jakiej mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 wówczas obowiązującej ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającą na stosowaniu nieuczciwych cen i nakazał zaniechania jej stosowania.

W uzasadnieniu decyzji nr RKT-72/2006 organ antymonopolowy wykazał, iż zasady działalności przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie dostawy wody i odprowadzania ścieków oraz ustalania opłat za świadczone usługi reguluje ustawa z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Zgodnie z powyższymi przepisami opłaty za świadczone przez PWiK Sp. z o.o. usługi określa taryfa, która zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (zwana dalej ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu...), jest ustalona na okres jednego roku. Taryfa powinna być ustalona na podstawie niezbędnych przychodów po dokonaniu ich alokacji na poszczególne taryfowe grupy odbiorców. Natomiast ceny i stawki opłat określone w taryfie, różnicowane są dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców na podstawie udokumentowanych różnic kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

Taryfy zgodnie z art. 24 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...) podlegają zatwierdzeniu w drodze uchwały rady gminy. Przedsiębiorstwo wodociągowe w terminie 70 dni przed planowaną datą wejścia taryf w życie, przedstawia radzie gminy wniosek o ich zatwierdzenie. W przypadku nie zatwierdzenia przez radę gminy taryf w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, wchodzi one w życie po upływie 70 dni od dnia jego złożenia.

Zgodnie z art. 23 ust. 1 w/w ustawy, szczegółowe sposoby ustalania taryf w tym m.in. kryteria różnicowania cen, określa w odpowiednim rozporządzeniu minister właściwy do spraw gospodarki przestrzennej. Dlatego też Minister Infrastruktury w dniu 12 marca 2002r. wydał rozporządzenie w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (zwane dalej rozporządzeniem w sprawie

określenia taryf z 2002r.). Zgodnie z przepisami tego rozporządzenia, taryfy mają zapewnić przedsiębiorcy wodociągowemu, m.in. uzyskanie niezbędnych przychodów oraz wyeliminować subsydiowanie skrośne tj. pokrywanie kosztów dotyczących jednego rodzaju działalności lub jednej z grup odbiorców, przychodami pochodzącymi z innego rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej lub innej taryfowej grupy odbiorców. W myśl zapisu rozporządzenia, w taryfach powinno się określać m.in. taryfowe grupy odbiorców oraz rodzaje i wysokość cen i stawek opłat. Ponadto taryfowe ceny i stawki opłat ustala się w taki sposób aby na ich podstawie oraz zakresu i rozmiaru świadczonych usług możliwe było obliczenie należności za korzystanie z tych usług. Jako niezbędne przychody w rozumieniu przepisów rozporządzenia należało rozumieć koszty eksploatacji i utrzymania w tym opłaty za korzystanie ze środowiska, marżę zysku itd. Paragraf 10 tego rozporządzenia stanowił, iż przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne miało określać alokację kosztów odpowiednio dla zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków, w szczególności na następujące taryfowe grupy odbiorców: gospodarstwa domowe i przemysłowych odbiorców usług.

Rozporządzenie to zostało zastąpione obowiązującym od dnia 16 sierpnia 2006r. rozporządzeniem Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006r. w sprawie taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków (Dz.U. Nr 127, poz. 886). Rozporządzenie to w § 3 pkt 1 a i c przewiduje, iż przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne opracowuje taryfę dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków w sposób m.in. z jednej strony zapewniający uzyskanie niezbędnych przychodów a z drugiej strony eliminowanie subsydiowania skrośnego czyli pokrywania kosztów dotyczącej jednej z taryfowych grup odbiorców przychodami pochodzącymi od innej taryfowej grupy odbiorców w rozumieniu § 2 pkt 2 rozporządzenia. Na tej podstawie przedsiębiorca zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3 rozporządzenia opracowuje taryfy, w których określa m.in. taryfowe grupy odbiorców usług, w taki sposób aby na ich podstawie możliwe było obliczenie należności za korzystanie z tych usług. Dalsze przepisy tego rozporządzenia określają w szczegółowy sposób kryteria ustalenia niezbędnych przychodów oraz alokacji kosztów. W szczególności § 6 rozporządzenia przewiduje konieczność określenia kosztów eksploatacji i utrzymania przedsiębiorstwa w tym opłaty za korzystanie ze środowiska oraz dokonania ich alokacji na taryfowe grupy odbiorców usług, uwzględniając lokalne uwarunkowania oraz m.in. wielkość zróżnicowania kosztów świadczenia usług w poszczególnych grupach odbiorców usług mierzoną kosztami jednostkowymi (§ 11 ust. 1 i 4 rozporządzenia). Tak dokonana alokacja kosztów zobowiązuje z kolei tego przedsiębiorcę zgodnie z § 13 ust. 2 i 3 rozporządzenia, do wyboru rodzaju i struktury taryfy w taki sposób aby m.in. zapewnić eliminację subsydiowania skrośnego. Skutkiem powyższego, zgodnie z § 14 rozporządzenia, powinno być dokonanie wyboru struktury i rodzaju taryfy jednolitej lub też niejednolitej tj. zawierającej różne dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców, ceny za dostarczaną wodę i odprowadzane ścieki lub różne dla poszczególnych grup taryfowych odbiorców stawki opłat.

Wynika z powyższego, iż aktualnie obowiązujące rozporządzenie co prawda nie wskazuje na konieczność wyodrębnienia w taryfie dwóch konkretnych grup odbiorców usług, jednakże nakazuje przedsiębiorcy wodociągowemu obowiązek ustalenia różnych cen za dostawę wody, jeśli jest to uzasadnione, różną wysokością kosztów dostawy wody dla tych grup odbiorców.

Oznacza to, iż przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zarówno w świetle poprzednio obowiązującego rozporządzenia jak i aktualnie obowiązującego, posiada obowiązek dokonywania alokacji kosztów na poszczególne grupy odbiorców w przypadku jeśli istnieją udokumentowane różnice w kosztach dostawy wody dla poszczególnych odbiorców. Jak wynika z tabel stanowiących załącznik do obu rozporządzeń regulujących w sposób szczegółowy sposób ustalania kosztów, jednym z elementów zarówno kosztu dostawy wody jak i odprowadzania ścieków jest koszt opłaty za korzystanie ze środowiska, który powinien być alokowany na poszczególne taryfowe grupy odbiorców usług. Wysokość opłat za korzystanie ze środowiska tj. za pobór wody dla poszczególnych celów, jest określana przez odpowiednie organy w rozporządzeniu wykonawczym w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska. Opłaty te w zależności od dokonywanych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne procesów uzdatniania wody, podlegają przemnożeniu przez współczynniki różnicujące wynikające z tego rozporządzenia.

Jak ustalono w toku postępowania antymonopolowego zakończonego decyzją nr RKT-72/2006, obowiązujące w 2005r. taryfy, opracowano na podstawie przepisów ustawy o zbiorowym

zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz przepisami wykonawczymi do tej ustawy tj. m.in. rozporządzeniem w sprawie określenia taryf z 2002r. Ceny i stawki opłat, zawarte w ww. taryfach określono na podstawie niezbędnych przychodów dla prowadzenia działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Gliwice. Do wniosku dołączono tabele wymagane zgodnie z rozporządzeniem w sprawie określania taryf z 2002r. na podstawie, których ustalono opłaty za dostawę wody i odprowadzanie ścieków oraz uzasadnienie przedsiębiorcy wysokości tych opłat. Jednakże pomimo wskazanych powyżej uregulowań, PWiK Sp. z o.o. wyłoniło jedną podstawową grupę odbiorców wody, do których zaliczyło takich odbiorców jak: gospodarstwa domowe, odbiorców przemysłowych i pozostałych. Również w zakresie odprowadzania ścieków wyłoniono zasadniczo jedną taryfową grupę odbiorców usług. Obejmuje ona zarówno odbiorców, jakimi są gospodarstwa domowe, jak i odbiorców przemysłowych i pozostałych. Przyczyną wyłonienia jednej taryfowej grupy odbiorców wody był w ocenie PWiK Sp. z o.o. fakt, iż zbiorowe zaopatrzenie w wodę dokonywane jest dla wszystkich odbiorców usług w oparciu o takie same zasady technologiczne i techniczne. We wszystkich tych przypadkach woda poddawana jest tym samym procesom. Ponadto znaczna ilość odbiorców korzystających z usług przedsiębiorstwa w zakresie dostawy wody jest równocześnie dostawcami ścieków do urządzeń kanalizacyjnych. W ocenie PWiK Sp. z o.o. wpływ na przyjęcie stawek w jednej wysokości miało również ujednoczenie opłat za korzystanie ze środowiska tj. za pobór wody, a to właśnie ta pozycja miała wpływ na wcześniejszy podział taryfowych grup odbiorców.

W oparciu o podobne zasady, PWiK Sp. z o.o. ustaliło taryfy za dostawę wody i odprowadzenie ścieków na 2006r., w której ustalono dla wszystkich odbiorców opłatę za dostawę 1m³ wody w wysokości 3,25 zł netto.

Jednakże organ antymonopolowy nie zgodził się z wyjaśnieniami PWiK Sp. z o.o. złożonymi w toku postępowania antymonopolowego w zakresie, iż koszty dostawy wody dla każdej z grup odbiorców są takie same. tj. dla gospodarstw domowych, dostawców przemysłowych oraz pozostałych odbiorców.

W szczególności organ antymonopolowy w decyzji nr RKT-72/2006 wskazał, iż odbiorcy PWiK Sp. z o.o. zużywają dostarczoną przez tego przedsiębiorcę wodę zarówno do celów bezpośredniego spożycia przez mieszkańców jak i dla celów produkcyjnych. Natomiast zgodnie z obowiązującym wówczas rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 marca 2003r. w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska (Dz.U. Nr 55, poz. 477), opłata za pobór wody podziemnej była zróżnicowana i w przypadku jeśli miała być wykorzystana do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia lub na cele socjalno-bytowe, lub na cele produkcji, w której woda wchodzi w skład albo bezpośredni kontakt z produktami żywnościowymi i farmaceutycznymi lub na cele konfekcjonowania, jednostkowa stawka opłaty za pobór 1m³ tej wody była niższa od ceny wyjściowej. Stąd też koszt dostawy wody dla poszczególnych grup odbiorców tj. np. gospodarstw domowych lub też odbiorców zużywających wodę do celów produkcji był różny, co szczegółowo zostało uzasadnione w decyzji nr RKT-72/2006. Natomiast przyjęcie w sposób nieuprawniony we wniosku o zatwierdzenie taryf, wbrew obowiązującym przepisom wykonawczym, iż koszt poboru wody dla gospodarstw domowych i odbiorców przemysłowych jest taki sam, spowodował, iż przedsiębiorca ten nie dokonał alokacji kosztu zaopatrzenia w wodę na grupy odbiorców: gospodarstwa domowe oraz przemysłowych odbiorców usług. Brak odpowiedniej alokacji kosztów spowodował z kolei, wyodrębnienie tylko jednej grupy odbiorców usług i jednej opłaty za dostawę wody. Działania takie spowodowały, iż gospodarstwa domowe uiszczają opłaty za dostawę wody w wysokości nie ekwiwalentnej do ponoszonych przez PWiK Sp. z o.o. kosztów z tego tytułu. Tym samym opłata za pobór wody uiszczana przez gospodarstwa domowe w tej samej wysokości co odbiorcy przemysłowi, była bezzasadna i nie posiadała ekwiwalentu w ponoszonych przez tego przedsiębiorcę kosztach z tego tytułu, co czyniło tę cenę nieuczciwą.

Dlatego też w ocenie organu antymonopolowego pobieranie przez PWiK sp. z o.o. od wszystkich odbiorców wody opłat w tej samej wysokości, bez podziału na taryfowe grupy odbiorców, świadczyło o narzucaniu nieuczciwych cen za dostawę wody, i stanowiło naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej. Stąd też organ antymonopolowy decyzją nr RKT-72/2006 z dnia 20.10.2006r. nakazał PWiK Sp. z o.o. zaniechanie stosowania tej praktyki.

Przedsiębiorca odebrał decyzję w dniu 24.10.2006r. PWiK Sp. z o.o. nie odwołał się od tej decyzji. Dlatego też z dniem 08.11.2006r. stała się ona prawomocna, a przedsiębiorca ten powinien przystąpić do jej wykonywania.

Jednakże jak wynika z wyjaśnień złożonych w toku postępowania przez PWiK Sp. z o.o. (karty od nr 168-180), przedsiębiorca otrzymał decyzję nr RKT-72/2006 w dniu 24.10.2006r. Natomiast zgodnie z obowiązującą wówczas treścią art. 24 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, wniosek o zatwierdzenie taryf należało złożyć w terminie 70 dni przed planowanym dniem wejścia taryf w życie. Ponieważ obowiązujące wówczas taryfy, obowiązywały tylko do 2006r., ostatecznym terminem złożenia wniosku o zatwierdzenie taryf mających obowiązywać w 2007r. był dzień 22.10.2006r. Stąd też PWiK Sp. z o.o. złożyło ów wniosek Prezydentowi Miasta Gliwice w dniu 20.10.2006r. Wynika z tego, iż cztery dni przed otrzymaniem przez PWiK Sp. z o.o. decyzji nr RKT-72/2006, przedsiębiorca złożył wniosek o zatwierdzenie taryf na 2007r. We wniosku tym PWiK Sp. z o.o. proponowało wysokość opłaty za dostawę wody dla wszystkich grup odbiorców w jednakowej wysokości tj. 3,25 zł. netto, czyli w wysokości nie zmienionej w stosunku do roku 2006r.

W ocenie PWiK Sp. z o.o. nie było możliwości wycofania tego wniosku oraz opracowania nowych taryf zgodnie z zaleceniami zawartymi w decyzji nr RKT-72/2006. Dlatego też do dnia 31.12.2007r. obowiązywały taryfy nie uwzględniające różnicowania cen wody zgodnie z stanowiskiem organu antymonopolowego zawartego w decyzji nr RKT-72/2006.

Stanowisko PWiK Sp. z o.o. znajduje potwierdzenie w treści taryf obowiązujących w 2007r. Z treści taryfy wynika, iż przedsiębiorca ten wyłonił taryfę jednolitą, obejmującą wszystkich odbiorców usług tj. zarówno gospodarstwa domowe, odbiorców przemysłowych, pozaprzemysłowych odbiorców usług i gminę, zawierającą opłatę za dostawę 1m³ wody w wysokości 3,25 zł netto (karta nr 198), czyli w wysokości takiej samej jak w 2006r. We wniosku o zatwierdzenie taryfy na rok 2007r. PWiK Sp. z o.o. wskazało, iż nie wyłoniono odrębnych grup odbiorców, gdyż jednakową opłatę za dostawę wody dla wszystkich usługobiorców przedsiębiorstwo stosuje już od 01.11.1996r. We wniosku tym PWiK Sp. z o.o. wyjaśniło również, iż tak jak w przypadku taryfy na 2006r., dostawa wody dokonywana jest w oparciu o takie same zasady technologiczne i techniczne.

Natomiast z ustaleń organu antymonopolowego poczynionych na podstawie treści taryfy na 2007r. wynika (karty: nr 217 i nr 218), iż tak jak w 2006r., PWiK Sp. z o.o. ustaliło wysokość opłaty za korzystanie ze środowiska w jednakowej wysokości dla wszystkich odbiorców usług pomimo tego, iż opłata za pobór wody na cele zaopatrzenia ludności do spożycia lub na cele socjalno-bytowe była również na 2007r. ustalona w niższej wysokości niż dla innych celów (rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 20.12.2005r. w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska - Dz.U. Nr 260, poz. 2176 ze zmian.). Następnie biorąc pod uwagę również i inne pozycje kosztów oraz ogólną ilość dostarczonej wody dla odbiorców została ustalona wielkość jednostkowa kosztu dostawy wody na 1m³ wody.

Wynika z tego, iż cena za dostawę 1m³ wody w taryfie na 2007r. została ustalona w taki sam sposób jak w przypadku taryfy na rok 2006r, czyli przy przyjęciu, iż dostarczana przez tego przedsiębiorcę woda jest zużywana tylko do jednego celu, bez uwzględnienia, tak jak wykazano to w decyzji nr RKT-72/2006, iż ok. 16% wody było dostarczane na cele przemysłowe. Wynika z powyższego, iż PWiK Sp. z o.o. ustalił wysokość kosztu dostawy wody na rok 2007r. w analogiczny sposób jak w 2006r tj. nie dokonał odpowiedniej alokacji kosztów. Brak takiej alokacji kosztów spowodował z kolei, wyodrębnienie tylko jednej grupy odbiorców usług i jednej opłaty za dostawę wody. Działania takie spowodowały, iż gospodarstwa domowe uiszczają opłaty za dostawę wody w wysokości nieekwiwalentnej do ponoszonych przez PWiK Sp. z o.o. kosztów z tego tytułu. Tym samym również w 2007r. wysokość opłaty za pobór wody uiszczanej przez gospodarstwa domowe w tej samej wysokości co odbiorcy, była bezzasadna i nie posiadała ekwiwalentu w ponoszonych przez tego przedsiębiorcę kosztach z tego tytułu, co czyniło tę cenę, ceną nieuczciwą. Stąd też pobieranie również w 2007r. od wszystkich odbiorców wody opłat w tej samej wysokości, bez podziału na taryfowe grupy odbiorców, świadczyło o dalszym narzucaniu nieuczciwych cen za dostawę wody, i stanowiło naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 9 ust. 2 pkt 1 obowiązującej od dnia 21.04.2007r. ustawy z dnia 16 lutego

2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów. Oznacza to, iż przedsiębiorca ten ustalając taryfy na 2007r., po uprawomocnieniu się decyzji nr RKT-72/2006, nie zaniechał działań, które w ocenie organu antymonopolowego stanowiły praktykę ograniczającą konkurencję o jakiej mowa w tej decyzji i tym samym jej nie wykonał.

Natomiast PWiK Sp. z o.o. w toku tego postępowania wyjaśniło, iż wykonało decyzję nr RKT-72/2006 w najbliższym możliwym terminie tj. składając w dniu 19.10.2007r. wniosek o zatwierdzenie taryf na rok 2008. Taryfa ta została zatwierdzona uchwałą Rady Miasta Gliwice i ostatecznie weszła w życie w dniu 14.04.2008r. i będzie obowiązywać do dnia 13.04.2009r. W ocenie PWiK Sp. z o.o. taryfa ta różnicuje cenę wody zgodnie z treścią decyzji organu antymonopolowego nr RKT-72/2006.

Jak ustalił organ antymonopolowy z treści taryfy na 2008r. wynika (karta nr 178), iż w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę wyłoniono dwie taryfowe grupy odbiorców usług tj. gospodarstwa domowe oraz przemysł i pozostałych odbiorców usług, z uwagi na różnice w wysokościach opłat środowiskowych za pobraną wodę w zależności od jej przeznaczenia (karta nr 178 verte).

Z wniosku o zatwierdzenie taryf na 2008r. wynika, iż do ustalenia kosztu a w efekcie i wysokości cen za dostawę wody, PWiK Sp. z o.o. przyjęło kwotę kosztu opłaty za korzystanie ze środowiska w wysokości 925.564 zł. Z ustaleń organu antymonopolowego wynika, iż kwota ta odpowiada iloczynowi ilości dostarczonej wody dla gospodarstw domowych oraz przemysłu i pozostałych odbiorców, wysokości opłaty za korzystanie ze środowiska dla tych celów oraz procesów uzdatniania wody. Tym samym PWiK Sp. z o.o. w taryfach na 2008r. ustaliło koszt opłaty za korzystanie ze środowiska w wysokości rzeczywiście ponoszonych kosztów z tego tytułu. Następnie PWiK Sp. z o.o. ustalił wysokość tego kosztu dla każdej z grup odbiorców tj. gospodarstw domowych oraz przemysłu i pozostałych odbiorców w zależności od ilości dostarczanej wody dla każdej z tych grup. Następnie koszt ten był uwzględniony w koszcie całkowitym dostawy wody dla każdej z grup odbiorców. Powyższe oznacza, iż PWiK Sp. z o.o. ustalając taryfy opłat za dostawę wody na rok 2008r. ustalił koszty dostawy wody dla każdej z grup odbiorców w wysokości odpowiadającej rzeczywiście ponoszonym kosztom z tego tytułu. Oznacza to, iż opłaty za dostawę wody w 2008r. dla każdej z grup odbiorców, zostały ustalone na poziomie ekwiwalentnym w stosunku do ponoszonych kosztów z tego tytułu. Tym samym ustalając opłaty za dostawę wody dla gospodarstw domowych oraz przemysłu i pozostałych odbiorców na rok 2008r., PWiK Sp. z o.o. zaniechało stosowania praktyki ograniczającej konkurencję polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dostawy wody na obszarze Gminy Gliwice, poprzez stosowanie nieuczciwych cen za dostawę wody, w drodze pobierania od wszystkich odbiorców opłat w tej samej wysokości, bez różnicowania na poszczególne taryfowe grupy odbiorców, co stanowiło praktykę ograniczającą konkurencję o jakiej mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 obowiązującej do dnia 20.04.2007r. ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, a obecnie co jest praktyką o jakiej mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1 aktualnie obowiązującej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Organ antymonopolowy zważył co następuje

Zgodnie z art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może w drodze decyzji nałożyć karę pieniężną za niewykonanie decyzji wydanych na podstawie art. 10 tej ustawy. W oparciu o przepis art. 130 i art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przepis art. 107 niniejszej ustawy należy stosować także do decyzji wydanych na podstawie art. 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Celem działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu jest doprowadzenie do tego, aby podmioty uczestniczące w rynku działały zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Natomiast instrumentem służącym realizacji tego zadania jest decyzja administracyjna, w której organ administracyjny może nakazać zaniechania stosowania poszczególnych działań. Nakładana kara pieniężna ma więc na celu wyegzekwowanie określonego zachowania przedsiębiorcy, który ma wykonywać obowiązek wynikający z obowiązujących przepisów prawa, usprawnienie działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu oraz podniesienie ich efektywności. Kary pieniężne są więc środkiem służącym egzekucji prawomocnych decyzji organu antymonopolowego, mają zmusić

przedsiębiorcę do jak najszybszego wykonania decyzji rozstrzygającej sprawę merytorycznie. Kary pieniężne pełnią również funkcję represyjną. Jednakże w odróżnieniu od kar (grzywn) o charakterze stricte egzekucyjnym, kary nakładane na podstawie art. 107 ustawy mogą być nałożone również po wykonaniu decyzji. Za taką wykładnią tego przepisu opowiedziało się również orzecznictwo Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów np. w wyrokami z dnia 12.02.2001r. sygn. akt XVII Ama 42/00 i z dnia 08.11.2000r. sygn. akt XVII Ama 18/99, Sąd utrzymał w mocy decyzje Prezesa Urzędu za niewykonanie decyzji, pomimo ich późniejszego wykonywania.

Nałożenie kary pieniężnej za zwłokę w wykonaniu decyzji wymaga uprzedniego wydania decyzji merytorycznej, w której został określony zakres nałożonego na przedsiębiorcę obowiązku i która stała się prawomocna. Zarzut niewykonania decyzji może zostać postawiony zarówno wtedy, gdy nie wykonano decyzji w całości, wykonano ją częściowo lub wykonano w terminie późniejszym niż zakreślony w decyzji. Prezes Urzędu uznaje, że doszło do należytego wykonania decyzji tylko wówczas, gdy zmiany prowadzą do osiągnięcia stanu postulowanego określonego w decyzji merytorycznej. Zasadniczo przedsiębiorca, a w jego imieniu osoby pełniące funkcje kierownicze, mają obowiązek przystąpić do wykonania decyzji niezwłocznie po jej uprawomocnieniu się. Decyzje organu antymonopolowego powinny być wykonane w terminie, jednakże termin wykonania decyzji powinien uwzględniać czas niezbędny do przygotowania się przez przedsiębiorcę do wykonania ciężącego na nim obowiązku, a więc termin musi być realny. Kary pieniężne za niewykonanie decyzji i wyroków mogą być nakładane co do zasady jedynie wówczas, gdy przedsiębiorcy można przypisać winę za ich niewykonanie. Nie zawsze bowiem niewykonanie decyzji uzależnione jest od woli przedsiębiorcy.

W rozważanej sprawie w dniu 20.10.2006r. została wydana decyzja nr RKT-72/2006, w której organ antymonopolowy uznał za praktykę ograniczającą konkurencję pobieranie od wszystkich odbiorców opłaty za dostawę wody w tej samej wysokości, bez różnicowania na poszczególne taryfowe grupy odbiorców. Zachowanie takie organ antymonopolowy uznał za nadużywanie pozycji dominującej na lokalnym rynku dostawy wody na obszarze Gminy Gliwice polegające na stosowaniu nieuczciwych cen za dostawę wody poprzez pobieranie od wszystkich odbiorców opłat w tej samej wysokości, bez różnicowania na poszczególne taryfowe grupy odbiorców, co stanowiło praktykę ograniczającą konkurencję o jakiej mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 wówczas obowiązującej ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów i nakazał zaniechania jej stosowania. PWiK Sp. z o.o. odebrało tą decyzję w dniu 24.10.2006r. W związku z tym, iż PWiK Sp. z o.o. nie odwołał się od tej decyzji, stała się ona prawomocna z dniem 08.11.2006r., a przedsiębiorca ten bez zbędnej zwłoki powinien przystąpić do jej wykonywania.

Jednakże jak przedstawiono to w opisie stanu faktycznego, PWiK Sp. z o.o., niezwłocznie po uprawomocnieniu się tej decyzji nie przystąpił do jej wykonywania, gdyż nie podjął żadnych kroków, zmierzających do zaprzestania stosowania stwierdzonej przez organ antymonopolowy praktyki ograniczającej konkurencję. W ocenie organu antymonopolowego nie było żadnych przeszkód w tym, aby PWiK po otrzymaniu decyzji nr RKT-72/2006 i jej uprawomocnieniu się, nawet po złożeniu wniosku o zatwierdzenie taryf na rok 2007r., niezwłocznie opracował nowe taryfy oraz przekazał je do zatwierdzenia organom gminy. Zdaniem organu antymonopolowego, po złożeniu przez PWiK Sp. z o.o. w dniu 20.10.2006r. wniosku do Prezydenta Miasta Gliwice oraz Rady Miejskiej o zatwierdzenie taryf, nic nie stało na przeszkodzie aby przedsiębiorca ten po otrzymaniu decyzji nr RKT-72/2006 tj. zaledwie cztery dni po złożeniu tego wniosku, zweryfikował swój wniosek, opracował nowe taryfy i przedłożył je do zatwierdzenia odpowiednim organom gminy. Co prawda art. 20 i art. 24 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, stanowią, iż przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na rok, jednakże w ocenie organu antymonopolowego wprowadzenie tych przepisów miało na celu zobowiązanie tego rodzaju przedsiębiorców do corocznej weryfikacji taryf. „Można więc wnioskować, że powyższa regulacja ma na celu wprowadzenie mechanizmu corocznego przeglądu i analizy sytuacji przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego z punktu widzenia prawidłowości taryfy”¹. Stąd też w ocenie organu antymonopolowego nie było żadnych przeszkód, co do tego aby przedsiębiorca ten zweryfikował złożony przez siebie wniosek o

¹ Grzegorz Gałabuda „Zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Praktyczny poradnik dla przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, gmin i odbiorców”. Zachodnie Centrum Organizacji. Zielona Góra 2003r. (str. 95).

zatwierdzenie taryf na rok 2007 i sporządził nowy wniosek o ich zatwierdzenie na ten rok, uwzględniający rozstrzygnięcie zawarte w decyzji organu antymonopolowego nr RKT-72/2006 oraz przedstawił je odpowiednim organom do zatwierdzenia.

Ponadto jak wynika z zgromadzonego materiału dowodowego PWiK Sp. z o.o. nie udokumentowało w tym postępowaniu, iż podjęło jakiegokolwiek inne kroki czy też działania, zmierzające do niezwłocznego wykonywania decyzji nr RKT-72/2006. PWiK Sp. z o.o. w toku postępowania wskazało jedynie, iż nie mogło pobierać opłat za dostawę wody w wysokości innej niż wynikające z obowiązujących taryf, gdyż postępowałyby w takim przypadku niezgodnie z prawem i mogłyby zostać postawiony mu zarzut niegospodarności (karty od nr 232 do nr 233). Nie zmienia to jednakże zdaniem organu antymonopolowego faktu, iż tak jak to wykazano powyżej, przedsiębiorca ten po złożeniu wniosku o zatwierdzenie taryf na rok 2007r., a następnie po otrzymaniu decyzji nr RKT-72/2006, mógł opracować nowe taryfy, czego jednakże nie wykonał, co czyni go winnym niewykonania tej decyzji.

Skutkiem powyższego PWiK Sp. z o.o. w czasie obowiązywania taryf na rok 2007r. nie wykonywało decyzji nr RKT-72/2006 i nadal stosowało praktykę ograniczającą konkurencję polegającą na stosowaniu nieuczciwych cen.

Działania zmierzające do wykonania decyzji nr RKT-72/2006 zostały dopiero podjęte przez PWiK Sp. z o.o. poprzez opracowanie wysokości opłat za dostawę wody i odprowadzanie ścieków na rok 2008r., czego dowodem jest wniosek o zatwierdzenie taryfy na ten rok z dnia 19.10.2007r

W związku z powyższym organ antymonopolowy uznał, iż PWiK Sp. z o.o. niezwłocznie po uprawomocnieniu się decyzji nr RKT-72/2006, nie podjęło żadnych kroków, które mogłyby skutkować wykonaniem decyzji nr RKT-72/2006.

Terminem wystarczającym do podjęcia jakichkolwiek kroków w tym kierunku są w ocenie organu antymonopolowego dwa miesiące od dnia uprawomocnienia się tej decyzji. Stąd też organ antymonopolowy uznał, iż od dnia 08.01.2007r. do dnia 18.10.2007r. czyli do dnia złożenia wniosku o zatwierdzenie taryf na rok 2008 tj. przez okres 283 dni, PWiK Sp. z o.o. w sposób zawiniony, zwlekało z wykonaniem decyzji nr RKT-72/2006.

Karę za niewykonanie decyzji nakłada się w oparciu o art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stosownie do tego przepisu Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10 000 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji. Ustalając wysokość kary pieniężnej na podstawie art. 107 tej ustawy, zgodnie z jej art. 111, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Zgodnie z art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającym rok nałożenia kary. W dniu 31.12.2008r. kurs euro wyznaczony wedle powyższych zasad wyniósł 4,1724 zł. Za stawkę dzienną kary pieniężnej za niewykonanie decyzji nr RKT-72/2006 przyjęto 30 euro. Jak wskazano to powyżej, terminem wystarczającym do rozpoczęcia wykonywania decyzji nr RKT-72/2006, był okres 2 miesiące od dnia jej uprawomocnienia się. Tym samym przedsiębiorca ten powinien był przystąpić do jej wykonywania najpóźniej z dniem 08.01.2007r. W związku z tym od tego dnia liczy się czas pozostawiania przedsiębiorcy w zwłoce z wykonaniem przedmiotowej decyzji, wobec czego do dnia 18.10.2007r. łącznie, jest to 283 dni zwłoki. Z iloczynu ilości dni, w których nie wykonywano decyzji oraz przyjętej kwoty 30 euro za każdy dzień wykonania decyzji (tj. 283 dni x 30 euro) wynika wysokość nakładanej na przedsiębiorcę kary, która w niniejszym przypadku wyniosła 8.490 euro, co biorąc pod uwagę wskazany powyżej kurs euro stanowi ok. 35.424 złotych (słownie: trzydzieści pięć tysięcy czterysta dwadzieścia cztery złote) tj. około 0,3% kary maksymalnej jaka mogłaby być nałożona na tego przedsiębiorcę za niewykonanie decyzji organu antymonopolowego.

Podjęwszy decyzję o nałożeniu kary pieniężnej w ww. wysokości, Prezes Urzędu zgodnie z art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, kierował się rodzajem naruszenia, jakiego

dopuścił się przedsiębiorca, charakterem czynu, jakiego dopuściła się strona tego postępowania. Mianowicie uwzględniono okoliczność, że po wydaniu decyzji nr RKT-72/2006, przedsiębiorca ten w sposób zawiniony, nie podjął niezwłocznie żadnych kroków zmierzających do jej wykonania. Na skutek braku podjęcia takowych kroków, gospodarstwa domowe otrzymujące wodę dostarczaną przez PWiK Sp. z o.o., w czasie obowiązywania taryf na rok 2007r. uiszczwały nadal nieuczciwe ceny za dostawę wody, przez co ponosiły nieuzasadnione koszty finansowe, co dodatkowo podkreśla winę tego przedsiębiorcy.

Działania zmierzające do wykonania decyzji nr RKT-72/2006 zostały podjęte dopiero po upływie prawie roku od uprawomocnienia się tej decyzji, co skutkowało ostatecznie jej wykonaniem. Stąd też organ antymonopolowy uznał za uzasadnione nałożenie na PWiK Sp. z o.o. kary pieniężnej za zwłokę w wykonaniu decyzji nr RKT-72/2006. Biorąc jednakże pod uwagę, iż PWiK Sp. z o.o. ostatecznie wykonało tę decyzję, organ antymonopolowy nałożył na tego przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości równoważności jedynie 30 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji nr RKT-72/2006 czyli w niewielkiej wysokości w stosunku do kary maksymalnej jaka zgodnie z art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, mogłaby być nałożona na tego przedsiębiorcę w tej sprawie.

Kara pieniężna nałożona niniejszą decyzją na PWiK Sp. z o.o. za zwłokę w wykonaniu decyzji nr RKT-72/2006 ma z jednej strony pełnić funkcję represyjną, czyli stanowić podkreślenie naganności zachowania ukaranego przedsiębiorcy. Jednocześnie pełni funkcję wychowawczą i prewencyjną, gdyż nałożenie sankcji finansowej na PWiK Sp. z o.o. ma przeciwdziałać analogicznym do opisanych w tej decyzji zachowaniom strony w przyszłości. Dlatego też organ antymonopolowy nałożył niniejszą decyzją karę pieniężną w takiej wysokości aby stanowiła ona dolegliwość finansową dla PWiK Sp. z o.o., za zwłokę w wykonaniu decyzji nr RKT-72/2006, była podkreśleniem winy tego przedsiębiorcy, oraz aby jej nałożenie przyczyniło się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji.

Ponadto przy ustalaniu wymiaru kary pieniężnej nakładanej w niniejszym postępowaniu na PWiK Sp. z o.o. organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż zgodnie z art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przy wymierzaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa m.in. w 107 tej ustawy, należy uwzględnić również uprzednie naruszenie jej przepisów. Stąd też organ antymonopolowy przy ustalaniu wymiaru kary pieniężnej, poza wskazanymi powyżej okolicznościami uwzględnił także okoliczność, że PWiK Sp. z o.o. w Gliwicach już kilkakrotnie naruszyło przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, co stwierdzał organ antymonopolowy nie tylko w decyzji nr RKT-72/2006 ale również w decyzjach nr: RKT-71/2006 oraz RKT-33/2006.

Stąd też organ antymonopolowy orzekł jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

II. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, organ antymonopolowy rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 tej ustawy, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku organ antymonopolowy stwierdził naruszenie przepisów tejże ustawy, przedsiębiorca lub związek przedsiębiorców, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania.

Niniejsze postępowanie antymonopolowe zostało wszczęte z urzędu. W jego wyniku organ antymonopolowy w punkcie I sentencji przedmiotowej decyzji nałożył na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, na PWiK Sp. z o.o. w Gliwicach karę pieniężną za niewykonanie decyzji nr RKT-72/2006. Kosztami niniejszego postępowania są dla organu antymonopolowego wydatki związane z prowadzoną w toku tego postępowania korespondencją. W związku z powyższym organ antymonopolowy postanowił obciążyć PWiK Sp. z o.o. kwotą kosztów w wysokości 40 zł (słownie: czterdzieści złotych).

W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie II sentencji.

Koszty niniejszego postępowania PWiK Sp. z o.o. w Gliwicach obowiązane jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000 w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kpc – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479²⁸ § 1 pkt 2 Kpc, należy wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Maciej Fragsztajn
Dyrektor Delegatury